

מ"ת 36092/09/18 - מדינת ישראל נגד יוסף הייב, אחמד הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 36092-09-18 מדינת ישראל נ' הייב ואח'
תיק חיצוני: 376431/2018

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים 1. יוסף הייב
 2. אחמד הייב

החלטה (ביחס למשיב 1)

זהו המשך הדיונים בהליך זה, שעניינו שאלת ההגבלות שיחולו על המשיב ותנאי השחרור עד תום ההליכים.

נכון לשלב זה, המשיב מצוי, בהתאם להחלטות קודמות, במעצר בית בבית הוריו שבכפר טובא. מלבד "חלונות אוורור" של שעה וחצי ביום בליווי משמורן, המשיב מצוי במעצר בית מלא בהשגחה.

יצוין כי המשיב שוחרר ממעצר עוד טרם הוגש כתב האישום נגדו למעצר בית.

עוד יוזכר, כפי שפרטתי בהרחבה בהחלטתי מיום 20.9.18, כי למשיב מיוחסת השתתפות פעילה בהתפרצות, אשר ביצעו מספר מעורבים ביום 12.8.18, בשעות הלילה, בבית בגוש חלב, בעת שהבעלים לא היו בבית. נטען שהמשיב הנוכחי עמד מחוץ לבית, בהתאם לתוכנית שקשרו המבצעים מראש, שימש כתצפיתן, הזהיר את חבריו בטלפון ואיפשר להם לצאת את הבית כשאין אף אחד בסביבה.

מלבד המשיב הנוכחי, עמד לדין בפרשה זו משיב נוסף המצוי כעת במעצר בית מלא. אותו משיב אחר מואשם כי היה מי שבפועל התפרץ לבית עם האחרים וכי בנוסף, מספר ימים אחר כך, ניסה למכור רכוש גנוב לאדם תושב הכפר ראמה. אותו משיב שני ברח מהמקום, על פי הנטען כשמשטרה הגיעה לעצור אותו. המשיב האחר בפרשה זו נעדר כל עבר פלילי, ובכך נסיבותיו טובות יותר מהמשיב הנוכחי, שלחובתו רישום פלילי אליו אתייחס בהמשך.

כאמור, כעת עומדת על הפרק בקשתו של המשיב הנוכחי לצאת לעבוד. למעשה, באת כוחו של המשיב חוזרת וטוענת כי בתיק אין די ראיות לכאורה המצדיקות להגביל את חירותו של המשיב בכל דרך שהיא. נטען כי מדובר ברף ראייתי קלוש ביותר של ראיות נסיבתיות. עוד צוין ע"י ב"כ המשיב כי לא קמה עילת מעצר בעבירת הרכוש המיוחסת.

ב"כ המבקשת מתנגד לכל הקלה בתנאי השחרור, חולק על הטענה לגבי חולשת ראיות ומפנה לתיק החקירה, ואשר לטענתו מבסס באופן מספק את אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו.

לאחר שהצדדים טענו בפניי באריכות, תוך הפנייה למצע הראייתי המורכב יחסית בתיק זה, ככל שהדבר נוגע למשיב הנוכחי, מצאתי כי בסופו של דבר מדובר במחלוקת צרה בין הצדדים.

אין מחלוקת כי אשמתו של המשיב אינה מבוססת על כל ראיה ישירה. לא קיימת עדות ראייה אף לא עדות של שותף לעבירה הקושרת אותו להתפרצות שבוצעה בכפר גוש חלב. בנוסף, אין כל ממצא פורנזי הקושר משיב זה לעבירות המיוחסות לו. יצוין כי אין מחלוקת שרף הראיות לגבי משיב זה הינו מוחלש בהשוואה למצבו של המשיב הנוסף. התובע אישר כי המשיב הנוסף קשור בראיות לא רק להתפרצות עצמה, אלא גם למעמד האחר, שבו ניסה המשיב השני, על פי הטענה, למכור את הרכוש הגנוב לתושב ראמה.

אשמתו של המשיב הנוכחי מבוססת על ראיות שכל כולן מבוססות על תקשורת טלפונית.

המבקשת הציגה הקלטות טלפוניות מתומללות אשר מתעדות שיחות, שביצע אדם מסויים מטלפון שמספרו מסתיים בספרות 938 ("יקרא להלן "מנוי 938"), בערב ההתפרצות ובעת ההתפרצות ממש. באותן שיחות השמיע אותו דוברדברי אזהרה והדרכה למתפרצים בעת שהיו בפנים. אין הסכמה מוחלטת בין הצדדים על כך שהתוכן מהווה אזהרה המתפרצים ואולם התובע הפנה לתכנים מסויימים בשיחה אשר מעידים על הקשר רלוונטי להתפרצות. מכל מקום, אין מחלוקת אמיתית לגבי הטענה שמאן דהוא עמד מחוץ לבית בגוש חלב בעת ההתפרצות והדריך את המתפרצים ואף הזהיר אותם. המחלוקת היא לגבי הטענה כי אותו מאן דהוא הוא המשיב שבפניי.

עוד אין מחלוקת שאותו מנוי שמסתיים ב938 אכן בעת ההתפרצות בגוש חלב.

בנוסף אין מחלוקת ממשית על כך שנעשו שיחות טלפון בין המנוי 938 לבין מספר טלפון המסתיים בספרות 704 ("יקרא "מנוי 704") שקשור בראיות ממשיות למשיב הנוסף בפרשה זו, המשיב 2. יש אם כך קשר בין הדובר במנוי 938 לבין המשיב הנוסף, שביצע על פי כתב האישום את ההתפרצות ואף ניסה למכור רכוש גנוב.

המחלוקת העמוקה בין הצדדים, הינה כאמור השאלה אם המשיב שבפניי היה אותו אדם, אשר עשה שימוש בליל האירוע במנוי 938, והיה מחוץ לבית בליל ההתפרצות, בתור תצפיתן.

המאשימה מתעתדת להוכיח את טענתה, כי מי שהשתמש במנוי 938 מחוץ לבית ההתפרצות היה המשיב, **בראיה מרכזית אחת בלבד**. ראיה זו הינה חוות דעתו של איש הסיגנט, עד התביעה יגאל שמעון. אותו עד, שוטר בדרגת רס"ב, חיוה דעתו על גבי טופס שכותרתו "ביצוע זיהוי על ידי השוואת קול של דובר מעמדות האזנת סתר שונות" כי מי שדיבר בשיחות שהוקלטו בליל ההתפרצות במנוי 938, הינו אותו האיש שדיבר בשיחות אחרות שהוקלטו בעמדת האזנת סתר

אחרת שהמטרה מחזיקה בידה.

השיחות האחרות, שהוקלטו בעמדת האזנת הסתר בוצעו במנוי שמספרו לא נמסר. באחת משיחות אלה, שיחה שמספרה 4179, נוהלה שיחה בין הדובר לבין אישה המכונה בתמליל "ארין". יצוין כי מדובר במיצוי של שיחה ולא בשיחה המלאה. אותה אישה "ארין" שואלת את הדובר למספר הזהות שלו ולתעודת הלידה שלו, **והדובר מוסר בתשובה לשאלה את מספר תעודת הזהות של המשיב ואת תאריך הלידה שלו.**

בשיחות נוספות מאותה עמדה מוקלט דובר מדבר עם גבר השואל אותו שאלה, **ומזדהה בפניו כיוסף הבן של אסעד אבו עטא מטובא זנגריה מהשכונה העליונה** ובשיחה שלישית **מזדהה הדובר כיוסף פאיז**. מדובר בפרטי זיהוי של המשיב. אם כך, המבקשת השוותה, באמצעות עד התביעה יגאל שמעון קול של דובר **בשיחות טלפוניות שבהן המשיב הזדהה בשמו ותאריך הלידה שלו ובתעודת הזהות שלו**, עם קולו של הדובר בשיחות טלפוניות שבהן הוקלט אותו אדם משתמש במנוי 938 מחוץ לבית ההתפרצות בעת ההתפרצות. **איש הסיגנט יגאל שמעון חיווה דעתו כי מדובר באותו דובר ולכי מי שהזהיר את המתפרצים במנוי 938 הוא המשיב.**

יצוין, כי אותן שיחות טלפוניות שבהן הזדהה המשיב בשמו ובתעודת הזהות שלו בפני "ארין" ובפני שני גברים, לא הוצגו לו בחקירות והוא לא נשאל על כך. לעומת זאת, שיחות הטלפון בהן מוקלט הדובר בעת ההתפרצות במנוי 938, הושמעו למשיב, והוא טען כי הדובר איננו הוא.

עוד יצוין, כי גם המנוי 938 וגם המנוי הנוסף 704, אשר כזכור מקושר למשיב השני בפרשה זו, וניהל שיחות בתקופת יום ההתפרצות עם 938, הינם מכשירי טלפון המכונים "פריפיד", ללא רישום בעלות, כאלה המכונים בעגה העבריינית **"טלפונים מבצעיים"**.

עוד יצוין, כי מספר הטלפון הנייד הרשמי והלגיטימי של המשיב, אותו הוא מסר בחקירותיו, לא אוכן ביום ההתפרצות **וצוין כי לא בוצעו בו שיחות**. עקב טענות באת כוח המשיב לעניין זה אציין, כי לא מצאתי בעובדה זו משום חולשה ראיתית. העובדה כי המכשיר לא היה בשימוש אינה משמשת כטענת "אליבי" מזכה, והסיבות לכך מובנות.

מלבד ההקשר הטלפוני וזיהוי הקולות אין לה למבקשת כל מצע ראיתי נוסף לבסס עליו את אשמתו של המשיב ואת הטענה כי היה מחוץ להתפרצות. מדובר במצע ראיתי אשר איננו מהחזקים, ואולם אין לבטלו כליל. מחקר תקשורת שימש לא פעם כראייה מרכזית ומכרעת להרשעה בתיקים פליליים אף תיקים חמורים רבים ואף עבירות רצח וראה לדוגמא בלבד את משקלן של ראיות תקשורת בפרשות רצח בע"פ 4656/03 מירופולסקי נ' מ"י (1/12/04), ובע"פ 5002/09, מ"י נ' מאיר ז'אנו (2/12/10). השאלה הנוגעת למשקל הראייה תוכרע בשמיעת התיק העיקרי. עד התביעה יגאל שמעון יעיד, וטענתו, כי מדובר באותו הדובר תוך זיהוי קול, תיבחן בבוא העת על ידי המותב המתאים. לא אמנע מלציין כי מדובר בחוות דעת מומחה אשר ספק אם נערכה בהתאם להוראותיה של פקודת הראיות בסעיפים 20 ו-24. מומחיותו של העד אינה מפורטת בה כלל, וכל שנאמר לגביה הוא כי הוא רס"ב וכי הוא "מפיק סיגנט". יחד עם זאת, אין בדעתי להחליף כעת את תפקידו של המותב שישמע את התיק, ואין לפסול כי השופט בבוא העת ישמע את שתי ההקלטות, ישווה את הקולות, יעזר במומחה יגאל שמעון, ישמע את הטענות, ויכריע אם אכן המשיב שבפני הוא זה

שדיבר בשתי שיחות הטלפון. אם תתקבל טענת המומחה באשר זיהוי הקול בהכרעת הדין - אזי הרשעתו של המשיב בעבירות הנה אפשרות סבירה ביותר.

על בסיס כל האמור לעיל, מצאתי כי צודקת ב"כ המשיב בטענתה כי מדובר במצע ראיתי שאינו מהחזקים. יחד עם זאת, איני מקבלת את הטענה שלא מתקיים בסיס ראיתי כלל.

אנו נמצאים לפיכך בשאלת איזון בין רמה ראיתית, שהיא במקרה זה מוחלשת, לבין עילת מעצר, הקיימת אך איננה מהחריפות ביותר. שני הגורמים יוצרים יחדיו "מקבילית כוחות" מושג אשר הטביע כבוד השופט עמית בהחלטות מעצר בבית המשפט העליון (ראה לדוגמא בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מ"י).

לגבי עילת המעצר, מצאתי כי מתקיימת עילת מעצר בפרשה זו. בהתאם לכתב האישום ולראיות התיק מדובר בקשר משותף של מספר אנשים לבצע עבירת רכוש חמורה, ולגנוב רכוש יקר ערך, מבית שבעליו נעדרו. המזימה העבריינית, אשר רק חלק ממשתתפיה הועמדו לדין, מאופיינת באלמנטים פליליים חמורים, בהם הצטיידות באותם "טלפונים מבצעיים" והעמדת זקיף תצפיתן מחוץ לאירוע. בנוסף, המשיב הנוכחי, צעיר בן 28 בלבד, צבר לחובתו רישום פלילי לא מבוטל בגין עבירות, אשר רובן מתחום הרכוש, ואף נשפט בעבר לשנת מאסר. עברו הפלילי מחזק את הטענה כי נשקפת מפני משיב זה מסוכנות.

במאזן הכולל בין חומרת העבירה ונסיבותיו של המבצע מחד, לבין תיק החקירה המבסס את האשמה באופן שיש בו חולשה - מצאתי כי יש לאפשר למשיב לצאת לעבודה ואולם מסגרת העבודה צריכה להיות כזו שתאפשר פיקוח משטרי צמוד עליו בכל עת המשטרה תרצה לבצע פיקוח כזה.

שחרורו של המשיב למסגרת עבודה שאינה מאפשרת פיקוח תהווה הפקרה של שלום הציבור במידה שאין להצדיקה, וזאת, על אף חולשתו של המצע הראיתי לגבי חשוד זה.

הצעתו הראשונה של המשיב, לעבוד באבטחה בחברת איילון נמצאה על ידי בלתי ראויה. על פי ההצעה, המשיב אמור לנוע כסייר מטעם חברת האבטחה, הממוקמת בכפר זרזיר, ולפקח על כלי עבודה כבדים המבצעים עבודות עפר בכל אזור הצפון והמצויים בהשגחה על ידי עובדים שונים של חברת האבטחה. מר מלול, סמנכ"ל החברה שהתייצב לדין, לא שכנע כי יש לו יכולת כלשהי לפקח על המשיב, לדעת איפה הוא נמצא או לתת מידע למשטרה אם יתבקש לעשות זאת. מר מלול לא ידע כי למשיב עבר פלילי בעבירות רכוש. אין כל היגיון לאפשר למשיב, שביצע בעבר עבירות רכוש חמורות, וקעת חשוד ברמת חשד לא מבוטלת, אפילו שאינה חזקה, בהתפרצות חמורה, לנוע ללא השגחה צמודה ועוד כמאבטח לרכושם של אחרים. הדבר גובל באבסורד.

ההצעה השניה שעלתה היום, לאפשר למשיב לעבוד באתר בנייה בקצרין, בפרוייקט שאותו מבצעת חברה השייכת לבני משפחתו, ובפיקוח משמורנים, יכולה לבוא בחשבון. החלטתי לאפשר לב"כ המבקשת לערוך בדיקות לגבי טיב העבודה וטיב המשמורנים ואאפשר לצדדים להשלים טיעוניהם לאחר שבדיקה כזו תיערך. באת כוחו של המשיב תסייע, אם

תתבקש, בהעברת מידע למבקשת לגבי תנאי החלופה.

אם יסכימו הצדדים למסגרת עבודה ללא צורך בהחלטה נוספת, יודיעו על כך בהודעה קצרה בכתב. לכל מקרה אחר -
נקבע המשך דיון ליום 7.11.18 שעה 13:30.

**ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018,
במעמד הנוכחים.**